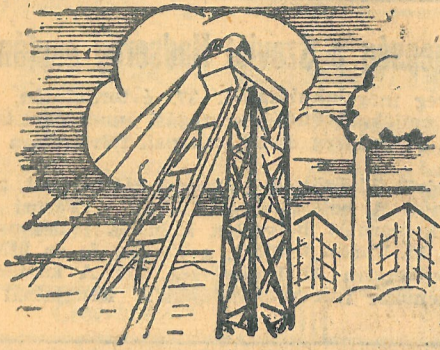

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLJETEK!

Várpalotai

Üdvözöljük a
IV. Magyar Békekongresszust

BÁNYÁSZ

VÁRPALOTA VÁROS PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

V. évfolyam — 8. szám.

ARA 30 FILLÉR

Péntek, 1955. február 25.

A IV. Magyar Békekongresszus

Február 26-27-én Budapesten összeül és megkezd munkáját a IV. Magyar Békekongresszus, megkezdik a munkájukat a legkiválóbb békeharcosok, az egész ország dolgozóinak, küldöttel, szószóló.

A békekongresszus a magyar nép kívánságának, békeakaratainak, erejének kifejezője. Ezen a kongresszuson felszólalnak azok a küldöttek, amelyeket szerte az országban választóik elláttak megbízással, tanácsokkal, azok a küldöttek, akik mögött sok ezer békeharcos áll.

Mit mondanak majd ezek a békeharcosok a kongresszuson? Mit éreznek majd azok, akik az ország határain túl — jóbarát és ellenség — egyformán figyelnek ezekre a szavakra? Elmondják a mi békeharcosaink, a mi küldötteink, hogy Magyarországon boldogan, békében, jó körülmények között építik a kommunizmus és a pártvezetés, a szocializmus és azt megzavarni nem engedik, senkitől, semmitől soha.

Elmondják a mi békeküldötteink, köztük Molnár Mária tanítónő, Deli Béla mérnök és Bognár János bányász, hogy a mi erők, amely megvédte a békét, abban a nagy erkölcsi összefogásból erőtől áll, amely a Hazafias Népfrontban, a nép egységében mutatkozik meg. Abban a nagy egységes megmozdulásban, amelynél talpra állt az egész ország, az árvíznél, a szavazásnál, a békekölcson jegyzéseknél, amelyek mind-mind egységünknek, hazánk iránti szeretetünknek, demokratikus rendszerünk iránti ragaszkodásunk bizonyítékai.

El fogják mondani, ott a küldöttek, s köztük a mieink is, hogy mi erők vagyunk, a mi erők a szabadságunk, az a tudat, hogy szabadok vagyunk először történelmünk folyamán és ezt a szabadságot nem adjuk oda semmiért. Meg fogják mondani a küldöttek majd, hogy ezt a szabadságot most jó munkával védjük, vállalásaink teljesítésével, olcsóbb, jobb szénmel, több géppel, több péttisóval, gyermekeink gondosabb nevelésével, hazánk iránt érzett szeretet fokozásával.

Ezeket fogják majd a mi küldötteink elmondani a IV. békekongresszuson és ezek a szavak érthetően az egész világ elé fogják tárni, hogy mi békét akarunk, olyan békét, amiben biztosan, nyugodtan élhetnek, dolgozhatnak az emberek, nevelhetik gyerekeiket, alkothatnak, építhetik hazájukat.

Ez a béke nekünk drága, s ezt majd hallani lehet küldötteink ajkáról. Sok harcba került, s ezt mi minden körülmények között megvédjük. Megvédjük munkával, jó szándékkal, barátsággal, de ha kell, fegyverrel is.

Ezeket fogják elmondani békeküldötteink, és biztosak vagyunk benne, hogy ezeknek a szavaknak visszhangja lesz, mert amit a munkások, a dolgozók mondanak, azt megértik az egész világon, mert a munkások akarata az egész világot betöltő nagy erő. És a munkások, az egyszerű dolgozók békét akarnak.

Bányászaink jó munkával harcolnak a békéért

A DISZ név becsülete

A felszabadulási versenyben a DISZ fiatalok kimagasló eredményeket érnek el, becsületet szereznek a DISZ névnek. Ezáltal egy olyan vajúrt akarunk dolgozóinknak bemutatni, aki tervét rendszeresen 100 és 110 százalék között teljesíti, becsületes, megbízható építője hazának.

Németh Sándor DISZ vajúr a mi vajúrtanuló iskolánkban tanulta ki a szakmát, 1952-ben gyakorló szakmunkás vajúr lett, a Ferencbánya 70-es frontjára került, azóta hiánytalanul dolgozik ott, megnövelt, lakását szépen bebútorozta. Jó munkájáért a „Kiváló dolgozó” jelvényt megkapta.

Németh elvtárs elmondja, hogy amikor nem ment neki a munka, el akart szökni a bányából, szegyelet a lemaradását, de eszébe jutott, hogy a munka az élet, az élet a munka, a munka az élet. Nem jut eszébe a bányát itthagyni. A felszabadulási versenyhez csatlakozott és napi 2 cillle lüteljesítést vállalt, tervét 118 százalékra teljesíti, de az a terve, hogy a hó végéig 120 százalékot ér el. Termésesen kívül a táncosporttal szeretne foglalkozni, a DISZ keretén belül akar kulturális munkát végezni.

A fiatal vajúr jó tagja a DISZ-nek. Jó bányász, ismeri a DISZ fiatalok előtt álló feladatokat és minden erejével harcol azért, hogy ő is betöltsze azt. Azt mondja: „rajtam nem fog múlni a DISZ fiatalok lemaradása. Minden erőmmel azon leszek, hogy becsületet szerezzünk a DISZ névnek.” Németh elvtárs munkájával, példamutatásával megszerzi ezt a becsületet.

Jelen János aknász munkamódszere

A középkaderek versenye, az aknások vetélkedése, döntő a felszabadulási versenyben, de minden versenyben. Rajtuk múlik a műszaki feltételek biztosítása, a munkahelyek egyenletes telepítése, a munka irányítása, ellenőrzése.

Egy jó aknász ezt mind eljéti és Jelen János, a Ferencbánya második harmadának vezető aknásza ezt a feladatot megoldja. 22 éves bányabeli tapasztalata segíti hozzá.

Jelen elvtárs munkamódszere egyszerű kifejezhető: munkafegyelm. Az ő harmadában semmilyen fegyelmelenség nem történhet, mert így lehet biztosítani a műszaki feltételeket. A becsületes dolgozók szeretik is őt ezért a jól alkalmazott szigorúságot, mert becsületes munkát követel, nem tűri a hiányzókat. Mint párttag, az oktatókat tanultakat alkalmazza munkájában. Először, mint népnevelő beszél a hiányzókkal, a munkájukat rosszul végzőkkel, ha ez nem használ, erősebb eszközöket is alkalmaz a tervteljesítés érdekében.

Mint kommunista, első között lépett a felszabadulási versenybe, havi tervét január hónapban is teljesítette, februárban 112,9 százalékra áll, az ő vezetése alatt lévő harmad tervét felül februárban 2283 cillle szénét adott ki, s ezzel Jelen elvtárs a verseny első helyén áll.

Az ilyen műszaki vezetők munkája példamutató. Jelen elvtárs a termelési terv teljesítése mellett nevelő munkával gondoskodik a dolgozók biztonságáról, melyet a rendszeren elvégzett munkával lehet elérni. Jelen elvtárs jó munkát végez, amikor a minőségi munkát tartja szem előtt.

A bányászok megbízásából...

A kongresszusi békeküldött választó értekezleten megválasztották azokat a küldötteket, akik Várpalota dolgozó népét a IV. Békekongresszuson képviselik.

Nagy megtiszteltetés érte a város lakosságának bizalmából a várpalotai bányászokat. Egy közülük való vajúr, Bognár János cseri bányász megy a bányászok nevében a békekongresszusra.

Bognár elvtárs kiváló fiatal dolgozó többszörös sztahanovista, a Várpalotai Bánya megbecsült dolgozója. Megkérdeztük Bognár elvtársat, mit fog mondani a békekongresszuson.

„Ha felszólalhatok — mondja Bognár elvtárs — elmondom, hogy a felszabadulás előtt feleségemmel együtt nyomonragy, pedig sokat dolgoztam. Ma jól kereső sztahanovista vajúr vagyok, két gyereket, feleségemet, lakásomat, szabad életemet nem hagyom az imperialisták aljas törekvéséi miatt tönkretenni. Elmondom majd ott, hogy helyiállók a munka frontján. A felszabadulási versenyben tett vállalásom teljesítésével mutatom meg, hogy képesek vagyunk megvédeni a békét, és ha kell, nemcsak a munka frontján, hanem bárhol, ahová bennünket állítanak. Elmondom majd, hogy a várpalotai bányászok úgy érznek, mint én, és ezt a termelésünk is igazolja.”

Bognár elvtárs jó békeküldött lesz, valamennyiünk kívánságát, érzését mondja el, amikor majd ott a kongresszuson a szószóló beszélni fog. Azt mondja, hogy a várpalotai bányászok a béke hívei, nemcsak akarják a békét, hanem harcolnak is érte.

A szakszervezet versenymunkájáról

A felszabadulási verseny derekán járunk jó eredményeink vanak, bár ezek az eredmények mennyiségileg kielégítőek csupán, nem egy bányánkban az önköltséggel, a termelékenység emelésével még nincs minden rendben.

Az eddigi eredmények elérésében igen komoly része van a szakszervezetnek. A bányák üzemi bizottságai és a területi bizottság mindjobban kiveszi a részét a felszabadulási verseny szervezéséből, értékeléséből, nyilvánosságából. Ma már ott tartunk, hogy a szakszervezet önállóan irányítja nemcsak a vállalások gyűjtését, hanem a kiértékelő és a versenynyilvánossági munkát is.

Ez hatalmas eredmény. Kétségtelen, hogy a szakszervezeti aktívák és vezetők jó munkája elősegítette a versenymozgalmat olyan arányú kifejlődését, hogy a Várpalotai Szénbányászati Trösztnél 2309 fő tett vállalást és ha a szakszervezet továbbra is azt a javuló munkát fejti ki a verseny érdekében, mint eddig, javulni fog a 100 százalékos teljesítők száma.

Javaslatot szeretnénk tenni a szakszervezet versenymunkájának további javulásához. Elsősorban a mozgalmakat korolja fel a szakszervezet. Nekünk igen jól bevált péntek-mozgalmunk, aranycsillag-mozgalmunk volt. Ezek a mozgalmak jóformán teljesen elaludtak, a szakszervezet nevelő, felvilágosító, szervező munkáján múlik, hogy a szocialista mozgalmak újjáélesztésén keresztül ne csak 1750 dolgozó teljesítse vállalását, hanem valamennyi, aki felajánlást tett. A mozgalmak újjáélesztése, állandó vitelle, nemcsak a vállalások teljesítését fogja eredményezni, hanem az önköltség csökkentését, a termelékenység emelését és a minőség betartását is, amire a szakszervezetnek éppen úgy kell ügyelni, mint a bánya műszaki vezetőinek.

A másik fontos feladat, amit a szakszervezet nem eléggé tart előtérben, az új bányászok nevelése, velük való foglalkozás. 21-én műszaki értekezlet volt a trösztben, az üzemevezetők kivétel nélkül panaszkodtak — jogosan — az egyéves gyakorló vajúrookra, illetve azokra a fegyelmelenségekre, amit elkövetnek. A szakszervezeti vezetők, bizalmiak legelső feladata ezekkel a vajúrokkal foglalkozni, megmagyarázni nekik, hogy kikerültek a vajúrtanuló iskolából az életbe, ez saját magukkal és bányásztaikkal szemben is nagyobb felelősséget jelent. A szakszervezet kötelessége rávenni őket a szocialista munkára, munkafegyelmre, idősebbek, tapasztaltabbak tiszteletére, a munkaidő kihasználására.

A felszabadulási verseny eddigi eredményei, amit a szakszervezet elért, azzal biztatnak bennünket, hogy ezeket a feladatokat, amit javasoltunk, megoldják. Nincs vele külön munka, ugyanúgy hozzátartozik a versenyhez, mint a szervezés. Csupán arról van szó, hogy szeretettel, meggyőzéssel fordulni a dolgozókhöz, felkeltetni közöttük a hazafiasság érzését, a békéért való harc szükségességének tudatát, azt az új, megváltozott szellemet, mely a szocializmus építőit eltölti.

A várpalotai bányászfiatalok felhívása a tatabányai fiatalokhoz

A Várpalotai Szénbányák fiataljai sozat hallották a tatabányai bányászfiatalok tavalyi sikereiről, s arról, hogy a tatabányaiak a felszabadulási versenyben is ki akarnak magukért tenni. A várpalotai fiatalok nevében a bánya DISZ bizottsága és a legkiválóbb ifjú ztábanvísták most versenyfelhívást intéztek tatabányai társaikhoz.

„A múlt évben a megígért 27 ezer tonna helyett 42 ezer tonna tervfelüli szénét adtuk az országnak — írják a felhívásban. — Most, a felszabadulási versenyben újra lendületesen dolgozunk. Értésültünk, hogy ti sem akartok kabérlaitokon pihenni, hanem új fogadalmatok teljesítéséért harcoltok. Ugy gondolunk, nagyobb a verseny ösztönző ereje, ha van kívül összemérni örönket, ezért versenyre szólítunk benneteket.”

A várpalotai fiatalok a versenyben vállalják, hogy 15 ezer tonna szénét adnak negy-dévi tervükön felül. A 100 százalékon alul teljesítő fiatalok arányszámát 20, az igazolatlanul műszakot mulasztó fiatal bányászok számát 25 százalékkal csökkentik. Elhatározták, hogy újjáéleztik a Tatabányáról elindult péntek-mozgalmat, s 40 brigádunk lesz, amely hétről-hétre mindig pénteken teljesíti előirányzatát. A versenyfelhívásban megfogadják azt is, hogy DISZ-szer-

vezetük védnökséget vállal az önköltség csökkentésére irányuló törekvés feléit, s a védnökség keretében anyagmentő brigádokat szerveznek. Felkérjük a fát helyettesítő vastámok használatát a frontfejtéseken, a szállításhoz dolgozó fiatalok pedig mozgalmat szerveznek a csillék jobb kihasználása, a vágatok tisztántartása, a szállítási zavarok elkerülése érdekében.

A versenyfelhívás egy másik részében arról írunk a várpalotaiak, hogy a fiataloknak a termelésben végzett munkájukat a mozgalmi élet megajátásával támasztják alá. Ezért úgy tervezik, hogy a DISZ kongresszusáig 50 új taggal növelik szervezeteik létszámát, erős vezetőiségeket hoznak létre az alapszervezetekben, a fiatalok szakmai és politikai képzettségének fejlesztésére ifjúsági akadémiát hoznak létre. Vonzóbbá teszik a DISZ-szervezeteket azzal is, hogy új kultúrcsoportokat, szakköröket, sportcsapatokat alakítanak.

A várpalotai fiatalok végül azt javasolták, hogy a két tröszt ifjúsági kollektívája közötti versenyt a fiatal bányászok általános tervteljesítése, a 100 százalékon aluli teljesítmények és az igazolatlan hiányzások csökkentése alapján értékeljék a negyedév leletével.